

Förstå läsuppgiften

Brigham Youngs lärdomar och vittnesbörd

Illvilja (st 8) – Önskan att se andra lida

Bli rika (st 9) – Uppfyllas av högmod över sitt välstånd

Blind sorglöshet (st 12) – Tanklöst tro att allting står rätt till

Lättsinnig tillit (st 12) – Förlita sig på sina ledare enbart på grund av deras ämbeten

Omintetgöra (st 12) – Besegra

Studera läsuppgiften

Gör två av följande aktiviteter (A–C) när du studerar "Arvet från president Brigham Young".

A Frågor om Brigham Young

Besvara följande frågor genom att använda informationen i styckena 1–6, och översikten över Brigham Youngs liv och tid som president (s 165).

1. Hur gammal var Brigham Young och hur länge hade han varit medlem i kyrkan när han blev ordinerad till apostel?
2. Skriv upp fem välsignelser som du och din familj har fått ta del av till följd av det som påbörjades i kyrkan under Brigham Youngs tid som president.

B Med dina egna ord

1. Välj tre stycken från styckena 7, 9, 13–16 och formulera dem med egna ord.
2. Efter varje stycke ger du ett exempel på en frågeställning eller ett problem som en person kan ha och som kan besvaras genom denna lärdom. Undervisningen i stycke 10 kan till exempel vara till hjälp för en person som inte känner för att be.

C Jämför uttalandena

1. Läs följande avsnitt i skrifterna och skriv upp hänvisningarna under varandra i din anteckningsbok: Daniel 2:44–45; Matteus 5:48; 2 Nephi 32:8–9; Alma 24:30; Lära och förbunden 11:12–14.
2. Gå igenom styckena 7–8, 10, 13 och 16. Skriv numret på det stycke som bäst passar ihop med varje skriftställe efter hänvisningen i din anteckningsbok.

President John Taylor En frihetens förkämpe

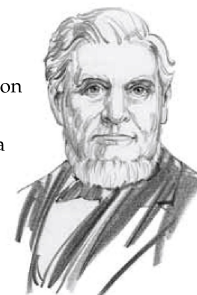
De heliga utsattes för stora svårigheter under de årtionden som omedelbart följde på president Brigham Youngs död. Förenta Staternas regering, med uppmuntran och stöd från många politiska och religiösa reformgrupper, införde lagar som förbjöd praktiserandet av månggifte. Dessa lagar började tillämpas år 1875 i samband med att reformgrupper startade hätska mediakampanjer mot kyrkan. Trots dessa intensiva förföljelser från regeringens ämbetsmän, fortsatte kyrkan att tillöaxa och sprida ut sig under president John Taylors skickliga ledarskap.

HANS LIV (1808–1887)

1808	Föds den 1 november i Milnthorpe i England, som son till James och Agnes Taylor
1833	24 år. Gifter sig med Leonora Cannon den 28 januari. Hon avlider år 1868
1836	27 år. Döps tillsammans med Leonora den 9 maj i Black Creek i Georgetown i Ontario i Canada
1838	30 år. Ordineras till apostel den 19 december av Brigham Young och Heber C Kimball
1839–1841	30–32 år. Verkar som missionär i England
1844	35 år. Skadas allvarligt i Carthagefängelset då profeten Joseph Smith och Hyrum Smith dödas den 27 juni
1846–1847	37–38 år. Utför en andra mission i England
1849–1852	40–43 år. Utför en mission i Frankrike och Tyskland. Mormons bok ges ut på franska och tyska
1854–1857	45–48 år. Presiderar över Östra staternas mission
1877	68 år. Leder kyrkan som president för de tolv apostlarnas kворum efter president Brigham Youngs död den 29 augusti
1880	71 år. Inröstas som president för kyrkan den 10 oktober, med äldste George Q Cannon och Joseph F Smith som rådgivare
1887	78 år. Avlider den 25 juli i Kaysville i Utah, efter nästan sju år som president för kyrkan

HANS TID SOM PRESIDENT (1877–1887)

1878	Organiserar Primärs program
1880	Den kostbara pärlan erkänns som helig skrift

1884	Inviger templet i Logan i Utah
1886–1887	Fler medlemmar sänds ut för att bosätta sig i Mexico och Kanada

Om president John Taylor

1. "Efter president Brigham Youngs död var de tolv apostlarnas kvorum, som John Taylor presiderade över, i tre år ledare för de sista dagars heliga. Den 10 oktober 1880 inröstades John Taylor som president för kyrkan. President Taylor var en begåvad författare och journalist som publicerade en bok om försoningen. Han var redaktör för några av kyrkans viktigaste tidskrifter, bland annat *the Times and Seasons* och *the Mormon*. Vid många tillfällen visade han sitt mod och sin varma hängivenhet till det återställda evangeliet, som när han frivilligt delade brödernas fängelsevistelse i Carthagefängelset, där han blev skjuten fyra gånger. Hans personliga motto 'Guds rike eller ingenting' är betecknande för hans lojalitet mot Gud och kyrkan" (*Vår arvedel*, s 93).

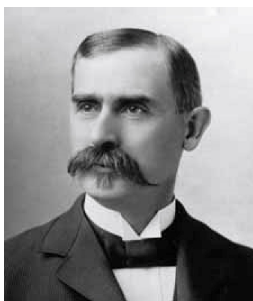
Förstå läsuppgiften

Om president John Taylor

Betecknande (st 1) – Visar

Missionsarbete

2. "President Taylor var fast besluten att göra allt han kunde för att evangeliet skulle förkunnas för jordens ändrar. Under generalkonferensen i oktober 1879 kallade han Moses Thatcher,

kyrkans senast kallade apostel, att inleda missionsarbetet i Mexico City. Äldste Thatcher och två andra missionärer organiserade kyrkans första gren i Mexico City den 13 november 1879, med dr Plotino C Rhodacany som grenspresident. Dr Rhodacany hade omvänt till evangeliet efter att ha läst en spansk broschyr om Mormons bok, och efter att ha

skrivit till president Taylor och bett om ytterligare information om kyrkan.

3. Med en kärntrupp på tolv medlemmar och tre missionärer började det återställda evangeliet långsamt att sprida sig bland det mexikanska folket. Den 6 april 1881 gick äldste Thatcher, Feramorz Young och en viss broder Paéz upp på fem tusen meters höjd på Mount Popocatepetl och höll en kort invigningsceremoni. Äldste Thatcher knäböjde inför Herren och invigde landet Mexico och dess folk för att de skulle känna igen Herrens, deras sanne herdes, röst.

4. Äldste Thatcher återvände till Salt Lake City och rekommenderade att fler missionärer kallades att verka i Mexico. Snart verkade ett flertal unga män, bland andra Anthony W Ivins, en framtida medlem av första presidentskapet, i Mexico

City. Som ett led i kyrkans ansträngningar i den mexikanska missionen publicerades år 1886 en spanskspråkig utgåva av Mormons bok. Berättelsen om Milton Trejo, som hjälpte till med översättningen av Mormons bok och annan kyrkans litteratur till spanska, visar hur Herren leder sitt verk.

5. Milton Trejo föddes i Spanien och växte upp utan att tillhöra någon särskild religion. Han gjorde militärtjänst på Filippinerna när han hörde talas om mormonerna i Klippiga bergen och fick en stark önskan att besöka dem. Senare blev han mycket sjuk och blev tillsagd i en dröm att han var tvungen att besöka Utah. När han återhämtat sig reste han till Salt Lake City. Han mötte Brigham Young och undersökte evangeliet. Han blev övertygad om att han funnit sanningen och blev medlem av kyrkan. Han var på mission i Mexico och var därefter förberedd, andligt och intellektuellt, att spela en viktig roll för att det spansktalande folket skulle kunna läsa Mormons bok på sitt eget språk.

6. President Taylor kallade också missionärer till att föra ut evangeliet till de indianer som bodde i västra Amerika. Amos Wrights ansträngningar var särskild fruktbara bland Shoshone-stammen i Wind River-reservatet i Wyoming. Efter bara några månaders arbete hade Wright döpt mer än 300 indianer, bland annat hövding Washakie. Sista dagars heliga-missionärer förde också ut evangeliet till de navajo-, pueblo- och zuniindianer som bodde i Arizona och New Mexico. Wilford Woodruff tillbringade ett år med att proselytera indianerna, däribland hopi-, apache- och zuniindianerna. Ammon M Tenney hjälpte till med att döpa mer än 100 zuniindianer.

7. Missionärer fortsatte också att undervisa om evangeliet i England och Europa. År 1883 erhöll den tyskfödde Thomas Biesinger, som bodde i Lehi i Utah, en kallelse att verka i Europamissionen. Han och Paul Hammer skickades till Prag i Tjeckoslovakien, en del av dåvarande Österrike-Ungern. Missionärerna var enligt lag förbjudna att proselytera och därför inledde de vanliga samtal med de personer som de träffade. Dessa konversationer kom ofta in på religion. Efter att ha verkat på detta sätt i en månad blev äldste Biesinger gripen och hölls fängslad i två månader. När han frigavs fick han förmånen att döpa Antonín Just, vars anklagelse hade lett till att han blev gripen. Broder Just blev den förste sista dagars helige som bodde i Tjeckoslovakien [se Kahlile Mehr, "Enduring Believers: Czechoslovakia and the LDS Church, 1884–1990", *Journal of Mormon History* (Hösten 1992), s 112–113].

8. Evangeliet predikades också i Polynesien. Två hawaiiibor, äldsterna Kimo Pielo och Samuela Manoa, skickades till Samoa år 1862. De döpte omkring 50 människor och äldste Manoa bodde kvar på Samoa tillsammans med sina nyomvända vänner under de påföljande 25 åren. År 1887 erhöll Joseph H Dean från Salt Lake City i Utah, en kallelse att verka som missionär på Samoa. Äldste Manoa och hans trofasta hustru öppnade sitt hem för äldste Dean och hans hustru Florence, de första sista dagars heliga utanför Samoa som de hade träffat på mer än två decennier. Äldste Dean döpte snart 14 människor in i kyrkan och ungefär en månad senare höll han sin första predikan på det samoanska språket. [Se R Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), s 352–354.] Sålunda inleddes på nytt missionsarbetet på ön.

9. Med början 1866, för att förhindra att spetälskan spreds, förflyttade regeringstjänstemän på Hawaii de människor som led av sjukdomen till halvön Kalaupapa på ön Molokai. År 1873 blev Jonathan och Kitty Napela, som var sista dagars heliga, förvisade dit. Endast Kitty led av sjukdomen, men Jonathan, som hade beseglats till henne i Salt Lake Endowment House, ville inte lämna henne ensam. Jonathan drabbades senare av sjukdomen och när han nio år senare fick besök av en god vän gick han knappast att känna igen. Under en tid presiderade han över de heliga på halvön, som år 1900 till antalet översteg tvåhundra. Kyrkans ledare glömde inte bort de trofasta medlemmar som led av denna tärande sjukdom och besökte ofta grenen för att se till deras andliga behov" [se Lee G Cantwell, "The Separating Sickness", *This People* (Sommaren 1995), s 58]" (*Vår arvedel*, s 93–96.)

Förstå läsuppgiften

Missionsarbete

Spetälska (st 9) – Allvarlig hudsjukdom

Tärande (st 9) – Nedbrytande

Jubileumskonferensen

10. "Den 6 april 1880 firade kyrkans medlemmar femtioårsdagen av kyrkans organiserande. De kallade det ett jubelår, liksom de forntida israeliterna hade kallat vart femtionde år. President Taylor efterskänkte många av de behövande medlemmarnas skulder till kyrkan. Kyrkan bidrog också med 300 kor och 2000 får som skulle delas ut till dess 'förtjänstfulla

fattiga'. [Se Roberts, *Comprehensive History of the Church*, del 5, s 592.] Kyrkans hjälpföreningssystrar donerade nästan 35000 skäppor vete till de behövande. President Taylor vädjade också till kyrkans medlemmar att efterskänka personliga skulder, särskilt för dem som hade det svårt. 'Det är jubileumsdags!' förkunnade han. [Roberts, *Comprehensive History of the Church*, del 5, s 593.] De sista dagars heliga upplevde i rikt mått en anda av förlåtelse och glädje.

11. Den sista dagen av jubileumskonferensen i april 1880 var mycket rörande. Elva av de tolv apostlarna bar vittnesbörd på den avslutande sessionen. Orson Pratt, en av de ursprungliga medlemmarna av de tolv apostlarnas kvorum, talade om det tillfälle när hela kyrkan hade kommit samman i Peter Whitmer den äldres hem i Fayette i New York. Han erinrade om prövningarna, insamlingarna, förföljelserna och de sista dagars heligas lidanden, och kände sig tacksam över att han fortfarande 'räknades bland detta folk'. Sedan bar han vittnesbörd 'om det stora verk som Herren vår Gud utfört under de gångna femtio åren' [Roberts, *Comprehensive History of the Church*, del 5, s 590–591]. Äldste Pratt hade bara några få månader kvar att leva och han kände glädje över att ha hårdat ut till slutet som trofast sista dagars helig."

Orson Pratt

12. Två år före jubileumsfirandet hade president John Taylor godkänt upprättandet av en organisation som förmedlade undervisning till barnen. Denna första Primärförening hade möte i Farmington i Utah, omkring två och en halv mil norr om Salt Lake City, och i mitten av 1880-talet fanns det en Primärförening organiserad i nästan samtliga bosättningar med sista dagars heliga. Primärföreningen har nu vuxit till att omfatta miljontals barn över hela världen som varje vecka har förmånen att ta del av undervisning i evangeliet, musik och kamratskap" (*Vår arvedel*, s 96–97).

Förstå läsuppgiften

Jubileumskonferensen

Rörande (st 11) – Mycket känslomässiga, starka känslor

Förföljelserna fortsätter

13. "Under sitt arbete med bibelöversättningen i början av 1830-talet blev profeten Joseph Smith bekymrad över att Abraham, Jakob, David och andra ledare i Gamla testamentet hade mer än en hustru. Profeten bad om insikt och fick veta

att vid särskilda tidpunkter, av speciella anledningar, och i efterlevnad till gudomligt givna lagar, var månggifte godkänt och anbefallt av Gud. Joseph Smith fick också veta att med gudomligt godkännande skulle somliga sista dagars heliga snart utväljas med prästadömetts myndighet till att gifta sig med mer än en hustru. Ett antal sista dagars heliga utövade månggifte i Nauvoo, men ett offentligt tillkännagivande av denna lära och sedvänja gjordes inte förrän i augusti 1852 på generalkonferensen i Salt Lake City. Vid denna konferens tillkännagav äldste Orson Pratt, på uppdrag av president Brigham Young, att bruket att låta en man ha mer än en hustru var en del av Herrens upprättelse av allting (se Apg 3:19–21).

14. Många av Amerikas religiösa och politiska ledare blev mycket upprörda när de fick veta att de sista dagars heliga som bodde i Utah uppmuntrade ett äktenskapssystem som de betraktade som omoraliskt och okristligt. Ett stort politiskt korståg sattes igång mot kyrkan och dess medlemmar. Förenta staternas kongress stiftade en lag som begränsade de sista dagars heligas frihet och som var till ekonomisk skada för kyrkan. Denna lag ledde slutligen till att regeringstjänstemän grep och fängslade de män som hade mer än en hustru och de fråntogs sin rösträtt, rätten till privatlivets helgd i hemmet och åtnjutandet av andra medborgerliga rättigheter. Hundratals trofasta sista dagars heliga män, och några kvinnor, satt under en tid i fängelser belägna i Utah, Idaho, Arizona, Nebraska, Michigan och South Dakota.

15. Förföljelserna intensifierades också för de många som hade accepterat kallelser att predika evangeliet, särskilt i södra Förenta Staterna. I juli 1878 blev till exempel äldste Joseph Standing brutalt mördad när han ägnade sig åt missionsarbete i närheten av Rome i Georgia. Hans missionsärskamrat, den framtida aposteln Rudger Clawson, undkom med knapp nöd att bli dödad. De heliga i Salt Lake City blev starkt påverkade av nyheten om mordet på äldste Standing, och tusentals människor var närvarande vid hans begravning i tabernaklet i Salt Lake City.

16. Äldsterna John Gibbs, William Berry, William Jones och Henry Thompson, reste runt i en stor del av Tennessee i ett försök att ändra allmänhetens uppfattning om kyrkan. En sabbatsmorgon i augusti 1844 vilade de upp sig i James Condors hem i närheten av Cane Creek i Tennessee. När äldste Gibbs studerade skrifterna för att hitta ett ämne till sitt nästa tal, störtade en pöbelhop ut från skogen och började skjuta. Äldste Gibbs och äldste Berry dödades. Äldste Gibbs, som var lärare, efterlämnade hustru och tre barn som närmast sörjande. Syster Gibbs förblev änka i 43 år och utbildade sig

till barnmorska för att försörja sina barn. Hon stod fast vid evangeliet fram till sin död och såg fram emot en glädjefylld återförening med sin make. Brigham Henry Roberts, som var tillförordnad missionspresident vid tiden för mordet, riskerade livet genom att förklädd gräva upp Gibbs och Berrys kroppar. Han återförde kropparna till Utah, där många församlingar höll minnesgudstjänster för att hedra de två äldsterna.

17. Missionärer i andra områden blev slagna tills blodet rann utmed ryggen på dem, och många bar ärrer efter dessa slag ända till graven. Under denna tid var det inte lätt att vara medlem i kyrkan.

18. Många av kyrkans ledare höll sig gömda för att undvika att bli gripna av federala ämbetsmän som sökte efter män med fler än en hustru. Familjer fruktade nattliga intrång av dessa ämbetsmän. President George Q Cannon, Lorenzo Snow, Rudger Clawson, Brigham Henry Roberts, George Reynolds och många andra sattes i fängelse, där de fördrev tiden med att skriva böcker, undervisa och skriva brev till sina familjer. President John Taylor tvangs leva i exil i Kaysville i Utah, omkring 3 mil norr om Salt Lake City, där han avled den 25 juli 1887. Han var en man fylld av tro och mod, som hade helgat sitt liv åt sitt vittnesbörd om Jesus Kristus och åt att upprätta Guds rike på jorden" (*Vår arvedel*, s 97–99).

Förstå läsuppgiften

Förföljelserna fortsätter

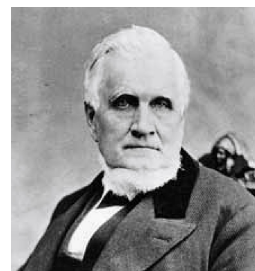
Upprättelse (st 13) – Återställelse

Korståg (st 14) – Kampanj till stöd för en viss sak

Medborgerliga rättigheter (st 14) – Den frihet och de grundläggande rättigheter som lagen garanterar
Exil (st 18) – Hålla sig gömd

John Taylors lärdomar och vittnesbörd

19. "Ber ni i era familjer ... Och när ni ber, ber ni då mekaniskt,

eller böjer ni er i ödmjukhet och med en uppriktig önskan att få Guds välsignelser över er och över ert hushåll? Det är på det sättet vi bör be; vi bör odla en anda av hängivenhet och förtroende för Gud samt helga oss åt honom och eftersträva hans välsignelser" (*Journal of Discourses*, del 21, s 118).

20. "Om ni inte förhållar er kallelse, kommer Gud att hålla er ansvariga för dem som ni kanske hade kunnat rädda, om ni hade gjort er plikt" (*Journal of Discourses*, del 20, s 23).

21. "Det finns händelser i framtiden, vilka inte är långt borta, som kommer att kräva all vår tro, all vår energi, all vår förtröstan, all vår tillit till Gud, om vi ska kunna motstå den verkan som kommer att utövas på oss ... Vi kan inte förlita oss på vårt förnuft, vi kan inte förlita oss på vår rikedom ... vi måste helt och hållet förlita oss på att den levande Guden leder oss, styr oss, anför oss, undervisar oss och instruerar oss"

(citerad i Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 23:e uppl [1969], s 479).

22. "Det finns ingenting som får det att gå så bra för den levande Gudens heliga som att leva efter sin religion och hålla Guds bud. När de inte gör detta går ingenting som det ska, ingenting blir rätt, men när de lever efter sin religion och håller buden 'kommer deras frid att flöda som en flod, och deras rättfärdighet som havets vågor'" (*Journal of Discourses*, del 26, s 71).

23. "Om någon vill skapa frid i sin familj eller bland sina vänner, låt honom då förfina den i sitt eget bröst, för varaktig frid kan endast fås enligt himlens stadfästa regler och myndighet, och i lydnad till dess lagar" (*The Gospel Kingdom: Selections from the Writings and Discourses of John Taylor*, sammanst av G Homer Durham [1943], s 319).

24. "En man kan inte tala rätt om han inte talar under den Allsmäktiges inspiration och människorna kan inte höra rätt, ej heller förstå rätt, om de inte är delaktiga i samma Ande" (*Gospel Kingdom*, s 337–338).

25. I ett brev i april 1885 som lästes upp på generalkonferensen, skrev första presidentskapet: "Vi vittnar högtidligen för de sista dagars heliga och för världen, vilket vi så ofta har gjort tidigare, att Gud har upprättat sitt Sion, att hans verk ska gå framåt, och att alla som kämpar mot det kommer att gå under" (*Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, sammanst av James R Clark, 6 del [1965–1975], del 3, s 12).

26. "Jag känner en intensiv önskan att bära detta vittnesbörd. Jag känner Herrens ord brinna i mina leder och är mån om att kunna berätta för er om de välsignelser som ni söker efter, att ni ska kunna glädja er tillsammans med oss över de härliga ting som Gud har uppenbarat för världens frälsning i de sista dagarna" (B H Roberts, *The Life of John Taylor* (1963), s 78).

När president Taylor avled presiderade de tolv apostlarnas kворum på nytt över kyrkan, med Wilford Woodruff som president för kворumet. Två år senare, under generalkonferensen i april 1889, omorganiserades första presidentskapet och Wilford Woodruff understöddes som president för kyrkan.

Nästan sex år före sin död hade president Woodruff ett enskilt möte med president Lorenzo Snow, presidenten för de tolv apostlarnas kворum. "Med stor känsla och kraft", sade president Woodruff till President Snow: "Jag har en viktig begäran till dig som jag vill att du ska uppfylla. Jag var nära att dö för några månader sedan under ett besök i S:t George. Jag har inget kontrakt på livet, jag vet inte hur länge det dröjer innan jag kallas hem, och när jag gör det vill jag att du, broder Snow, utan dröjsmål organiserar första presidentskapet." President Woodruff ville att han skulle betrakta detta som en uppenbarelse ("Memorandum in the Handwriting of President Lorenzo Snow", *Elders' Journal*, 1 dec 1906, s 110–111).

Efter president Woodruffs död, den 2 september 1898, när president Snow vandrade genom en av templets korridorer, uppenbarade sig Frälsaren för honom. Han fick veta att han skulle efterträda president Woodruff. Han fick veta att han skulle "sätta igång och omorganisera kyrkans första presidentskap genast och inte vänta som man gjort vid tidigare presidenters bortgång" (LeRoi C Snow, "Remarkable Manifestation to Lorenzo Snow", *Church News*, 2 apr 1938, s 8). Dagen efter president Woodruffs begravning kom apostlarna samman och gav Lorenzo Snow sitt stöd som president för kyrkan. Alltsedan dess har nya presidenter för kyrkan blivit understödda kort efter den föregående presidentens död.

Förstå läsuppgiften

John Taylors lärdomar och vittnesbörd

Odlå (st 19) – Utveckla ! Bröst (st 23) – Hjärta

Förändringar i första presidentskapets omorganisation

När president Brigham Young avled var det de tolv apostlarnas kворum som ledde kyrkan under ledning av sin kворum-president, John Taylor. Första presidentskapet omorganiserades och inröstades på generalkonferensen i oktober 1880.

Studera läsuppgiften

Gör aktivitet A eller B och aktivitet C eller D när du studerar "President John Taylor".

A Skriv en nyhetsrapport

Från 1860 till 1900 hade politiska och religiösa grupper i Förenta Staterna förföljt de heliga och försökt förgöra kyrkan. Trots dessa prövningar fortsatte missions- och tempelarbetet att ha framgång. Utgå från vad du läst i "President John Taylor" och skriv en tidningsartikel som beskriver kyrkans tillväxt under hans tid som president. Ta upp följande frågor i din artikel:

1. I vilka av världens länder fann missionärerna ny framgång?
2. Vilket arbete utfördes i templet vid denna tidpunkt?
3. Hur många medlemmar tror du att det är i kyrkan om fyrtio år?
4. Varför tror du att människor försöker hindra Herrens verk från att gå framåt?

B Orsaker till glädje

Utgå från vad du lärt dig i styckena 10–11 och utför följande uppgifter:

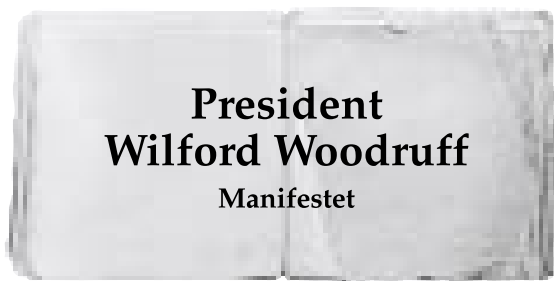
1. Förklara varför president John Taylor kallade året 1880 för ett "Jubelår".
2. Skriv upp på vilka sätt kyrkan hade förändrats från 1830 till 1880.
3. Skriv upp vad kyrkan och medlemmarna gjorde för att visa sin glädje.
4. Skriv upp två områden som kyrkan har utvecklats inom under din livstid och beskriv varför du känner glädje över evangeliet.

C John Taylors liv och tid som president

1. Studera Läran och förbunden 118:1, 6; 124:127–129; 135:1–2 och 138:53–56. Skriv upp vad du lärde dig om president Taylor i vart och ett av dessa avsnitt.
2. Utgå från informationen i översikten om president Taylors liv och tid som president (s 173–174) och styckena 1, 12 och 18. Besvara följande frågor:
 - a. Hur gammal var John Taylor när han döptes? När han sårades i Carthagefängelset? När president Brigham Young dog? När han själv avled?
 - b. Vad hade han för ställning i kyrkan när Primär organiserades?
 - c. Vilka två viktiga händelser ägde rum vid generalkonferensen i oktober 1880?

D Följ hans exempel

Skriv för vart och ett av styckena 19–26 upp någonting som en medlem i kyrkan kan göra idag för att tillämpa president John Taylors lärdomar och råd.

När president Wilford Woodruff tillkännagav att månggiftet skulle upphöra så slutade en stor del av regeringens

korståg mot kyrkan. Utah blev stat med fullständig representation i Förenta staternas regering och Salt Lake-templet blev slutligen färdigt och invigt. Den negativa mediakampanjen i lokala och nationella tidningar fortsatte emellertid med att försöka bringa kyrkan och dess medlemmar i vanrykte.

HANS LIV (1807–1898)

1807	Föds den 1 mars i Avon (nuvarande Farmington) i Connecticut, som son till Aphek och Beulah Thompson Woodruff	
1833	26 år. Döps den 31 december i ett isigt vattendrag i närheten av Richland i New York	
1834–1836	27–29 år. Verkar som missionär i södra Förenta Staterna	
1837	30 år. Gifter sig med Phoebe Carter den 13 april. Hon avlider 1885	
1837–1838	30–31 år. Verkar som missionär i östra Förenta staterna och på Fox Islands	
1839	32 år. Ordineras till apostel av Brigham Young den 26 april	
1839–1841	32–34 år. Verkar som missionär i Storbritannien	
1843	36 år. Utför en mission i östra Förenta staterna	
1844–1846	36–39 år. Verkar som president för Europamissionen	
1847	40 år. Kommer till Stora Saltsjödalen tillsammans med Brigham Young den 24 juli	
1887	80 år. Leder kyrkan som president för de tolv apostlarnas kворum efter president John Taylors död den 25 juli	
1889	82 år. Inröstas som president för kyrkan den 7 april. Behåller George Q Cannon och Joseph F Smith som rådgivare i första presidentskapet	
1898	91 år. Avlider den 2 september i San Francisco i Kalifornien, efter nio år som president för kyrkan	

HANS TID SOM PRESIDENT (1887–1898)

1888	Inviger templet i Manti i Utah den 17 maj
1890	"Manifestet" (Officiellt tillkännagivande 1) gavs till kyrkan. Man började ge religiös undervisning på vardagarna
1893	Inviger templet i Salt Lake
1894	Framhåller genealogi (släktforskning) och tempelarbete för de döda
1896	Den första söndagen i varje månad utväljs som fastedag för kyrkan

Om president Wilford Woodruff

1. "Wilford Woodruff var en av kyrkans mest framgångsrika missionärer och dessutom känd för sin profetiska insikt och sin lojalitet mot kyrkan. Han förde noggranna dagboksanteckningar, vilka bidragit med mycket information om kyrkans tidiga historia. Han verkade som president för de